സ ഏഷ ജീവൻ ഖലു സംപരേതോ വർത്തേത യോ*f* ത്യന്തനൃശംസിതേന
ദേഹേ*f* മൃതേ തം മനുജാ: ശപന്തി ഗന്താ തമോ*f* ന്ധം തനു മാനിനോ ധ്രുവം (10-2-22)
ആസീന: സംവിശംസ്തിഷ്ഠൻ ഭുജ്ഞാന: പര്യടൻ മഹീം
ചിന്തയാനോ ഹൃഷീകേശമപശ്യത് തൻമയം ജഗത് (10-2-24)

ശുകമുനി തുടർന്നു:
യാദവരേയും വൃഷ്ണികളേയും ദ്രോഹിക്കാനുള്ള എല്ലാ പരിശ്രമങ്ങളും കംസൻ ചെയ്തു. രാക്ഷസൻമാരെ തനിക്കു ചുറ്റും നിർത്തി ദുഷ്ടരാജാക്കൻമാരുടെ സഹായത്തോടെ യാദവരെ ഉപദ്രവിച്ചു. അവർ രാജ്യം വിട്ട് ഓടിപ്പോയി. രാജ്യത്തവശേഷിച്ചവർ കംസനോട് കറകളഞ്ഞ കൂറു പുലർത്തി. കാലക്രമത്തിൽ ദേവകി ആറ് കുട്ടികളെ പ്രസവിച്ചു. വസുദേവൻ അവരെ സത്യസന്ധമായിത്തന്നെ കംസന് കാഴ്ച്ച വച്ചു. കംസൻ ആ കുട്ടികളെ അപ്പോൾത്തന്നെ വധിച്ചു. ദേവകിയുടെ ഏഴാമത്തെ ഗർഭത്തിൽ ഭഗവാൻെറ അംശാവതാരമായ അനന്തൻ പ്രവേശിച്ചു.

അതേ സമയം ഭഗവാൻ തൻെറ മായാശക്തിയോട് ഇപ്രകാരം കൽപ്പിച്ചു. “ഭഗവതീ ദേവകിയുടെ യോനിയിൽ നിന്നും ഗർഭത്തെ എടുത്ത് വസുദേവഭാര്യയായ രോഹിണിയുടെ ഉദരത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കുക. എന്നിട്ട് ഭവതി സ്വയം യശോദയുടെ മകളായി പിറക്കുക. ഞാൻ ദേവകിയുടെ എട്ടാമത്തെ പുത്രനായി പിറക്കുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ ഭവതിക്ക് മനുഷ്യകുലത്തിൻെറയെല്ലാം ഹൃദയങ്ങളിൽ സ്ഥാനം ലഭിക്കും. ജനങ്ങൾ ദേവാലയങ്ങളുണ്ടാക്കി ഭവതിയെ പൂജിക്കും. അവിടുത്തെ വിവിധ ഭാവങ്ങളായ ദുർഗ്ഗ ഭദ്രകാളി വിജയ വൈഷ്ണവി കുമുദ ചണ്ഡിക കൃഷ്ണ മാധവി കന്യക മായ നാരായണി ഈശാനി ശാരദ അംബിക എന്നിങ്ങിനെയുള്ള രൂപത്തിൽ ഭവതിയെ അവർ ആരാധിക്കും.” ഭഗവദേഛ പോലെ മായ പ്രവർത്തിച്ചു. ദേവകിയുടെ ഗർഭമലസിയെന്ന വാർത്ത കേട്ട് എല്ലാവരും സഹതപിച്ചു.

താമസംവിനാ ഭഗവാൻ വസുദേവഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അതിൻെറ ഫലമായി ഈ ഭക്തശിരോമണി പൂർവ്വാധികം പ്രഭയുള്ളവനായി കാണപ്പെട്ടു. പിന്നീട് ദേവകി ഭഗവാനെ ഹൃദയത്തിൽ ഗ്രഹിച്ചു. വസുദേവനിൽ നിന്നാണ് ദേവകിക്ക് ഭഗവൽഭാവനയുദിച്ചത്. ദേവകിയിൽ ഭഗവൽപ്രഭാപൂരം കണ്ട കംസന് ഭഗവാൻ സ്വയം ഭൂമിയിൽ അവതരിക്കാൻ പോവുന്നു എന്നു തോന്നി. ദുഷ്ടനിഗ്രഹത്തിനായി ഭഗവാനെത്തുമെന്ന ഭയമുണ്ടെങ്കിലും കഴിയുന്ന എല്ലാ വിധത്തിലും കംസൻ തൻെറ സ്ഥാനം രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ദേവകിയെ വധിക്കലാണ് ഏറ്റവും എളുപ്പമുള്ള മാർഗ്ഗമെങ്കിലും ദുഷ്ടനായ കംസന് പോലും അതിഷ്ടമായിരുന്നില്ല. അതിനികൃഷ്ടമായ ക്രൂരത കാണിക്കുന്നവർ ജീവിച്ചിരിക്കേ മരിച്ചതിനു സമമത്രെ. ആളുകൾ അവരെ വെറുക്കുന്നു. അവർ ഈ ലോകം വിട്ടു പോയാൽ നരകത്തിലേക്കാണ് ചെല്ലുന്നത്. എങ്കിലും കംസൻ അപകടത്തെ അവഗണിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സദാ ഭഗവാനെപ്പറ്റിത്തന്നെ സ്മരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ഇരിക്കുമ്പോഴും കിടക്കുമ്പോഴും നിൽക്കുമ്പോഴും ഊണിലും നടത്തയിലും എല്ലാം അയാൾ ഭഗവാനെ മാത്രം കണ്ടു.